Ч. 145. Субота 8 (21) липня 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цїлий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справа реформи виборчої. — Грізні часи настають в Росиї. — Анархістичний заговір против італїяньского короля.

Краківскі а за ними й львівскі ґазети подають слїдуючі вісти з Відня про стан справи реформи виборчої:

Справа реформи виборчої увійшла знову в дуже небезпечну фазу кризи. Президент кабінету бар. Бек згодив ся вже на помножене нїмецких мандатів з Чехії, але не в тій мірі, як того жадають Нїмцї. Замість 8 нїмецких мандатів признає бар. Бек як Нїмцям так і Чехам по 3 мандати більше. Дальше годить ся президент кабінету на помножене загального числа мандатів до 516, з котрих на ческе королївство припало би 128 мандатів а з того 75 для Чехів і 53 для Нїмців. Нїмцї однак домагають ся 58 мандатів для себе а тодї для Чехів позістало би лиш 72.

Бар. Бек старає ся також і на Мораві довести до компромісу на тій основі, що нїмецкі мандати мають бути помножені о 1 так, що для Нїмців припало би 19 а для Чехів 30 мандатів. Рівночасно з тою зміною настало би помножене галицких мандатів. Коли би прийшло до компромісу, то Галичина одержала би 2 нові мандати з міст, 1 зі Львова, 1 з Кракова, 1 сільский рускій і сільский польский. За тоті 4 галицкі мандати жадають Нїмцї дальших мандатів з Відня, Стириї і Горішної Австриї.

Після проекту бар. Бека з числа 516 мандатів мало би припасти на нїмецкий бльок 233, на славяньский 259, на Італїянців 19, на Румунів 5 мандатів.

Здавало ся, що на тій основі прийде до компромісу і трудности будуть усунені. Тимчасом Нїмцї з Чехії відбули збори, на котрих предложене президента кабінету однодушно відкинено. В зборах тих взяли участь всї нїмецкі партиї з Чехії з виїмкою Шинерерівців. Они стоять на тім становищи, що жадають 56 мандатів для себе без підвисшеня числа ческих мандатів. Християньско-социяльна партия і нїмецкі консерватисти заявили також, що будуть голосувати за нїмецкими внесенями, бо досить вже мають докорів народної зради. Внаслїдок того внесене пос. Перґельта має в комісиї забезпечену більшість. Ситуация стала отже дуже напружена. Чехи заявили, що внесеня того рішучо не приймуть і уважають за знак до борби, котрий не допустить до ухваленя реформи виборчої. Ческі радикали заявили, що не допустять до голосованя.

Що буде дальше, трудно нинї предвидїти. Президент міністрів бар. Бек і міністер Праде конферували вчера від самого рана з нїмецкими і ческими послами, щоби довести до якогось порозуміня. Бар. Бек рішучо спротивив ся відроченю роздїлу мандатів для ческого королївства аж до вересня і обстає при тім, що сяк чи так а справа мусить рішити ся ще перед феріями. Що стало би ся, як би ухвалено внесене Перґельта, годї знати; кажуть, що прийшло би до кризи в міністерстві і остаточно ситуация могла би так заострити ся, що й нїмецкі міністри мусїли би уступити. Щоби зискати на часї, комісия для реформи виборчої перервала наради і відрочила їх до нинї вечером. Наконець треба ще додати, що пос. Василько був у бар. Бека і запротестував против того, щоби із 4 нових мандатів, які мають ще припасти Галичинї, Русини одержали лиш один.

Президент міністрів скликав на нинї пополудне конференцию міністрів Прадого, Пацака і богато послів з обох сторін. Чехи говорять, що не допустять до дальших нарад в комісиї, а бар. Бек уважає всї свої предложеня яко ультіматум. Так отже стоїть в теперішну хвилю справа рефор-

2)

Звичай і мода.

(Културно-історична розвідка. — Написав К. Вербенко).

(Дальше).

Здає ся, що цилїндер був вже давнїйше знаний, але уживаний лиш, як того можна здогадуватись із наведеного повисше вироку, до перебираня на забавах в послїдних днях мясниць, а Гетерінґтон може лиш перший відважив ся вийти в нім в білий день на улицю, бо инакше трудно собі пояснити, як могла так борзо розширити ся мода на капелюх, котрий зараз на першім виступі поломили. Але як би й не було а фактом єсть, що мода на цилїндер розширила ся була спершу в самім Льондонї. Ще не дуже давний той час, коли в Льондонї всї, і молоді і старі носили цилїндри. То була вже не мода а звичай, котрий наказував „знати честь собі самому“. Ледви що хлопець трохи підріс, як вже насаджували єму цилїндер на голову. В місті Ітн (Eton), 34 кільометрів на захід від Льондону, єсть ще й нинї т. зв. школа учених, інститут, в котрім ученики не лиш учать ся, але й виховують ся та дістають там помешкане й харч. З того інститута вийшло більше міністрів і епіскопів як зі всїх инших в Анґлїї. Отже в тім інститутї завели були в першій половинї минувшого столїтя такий звичай, що всї ученики мусїли носити крім короткого чорного сурдута і довгого виложеного білого ковнїра ще й високий цилїндер. За приміром учеників того інститута пішла була вся дорастаюча молодїж инших шкіл і так став цилїндер капелюхом, без котрого вже не можна було обійти ся і котрий був знаком поваги і значіня. Всї писарі і переписувачі в Сіті (серединї Льондону) почали носити та й носять до нинї цилїндри, а такий гладонький і поблискуючий капелюх на голові відвертав у неодного увагу від добре вже витертого чорного сурдута та й не конче чистого біля.

В послїдних часах почали вже поволи в Льондонї закидати цилїндри, а стали носити низькі круглі капелюхи, але ще перед кількома роками не важив ся ніхто з послів являти ся в парляментї без цилїндра; аж коли до парляменту увійшли посли зі стану робітничого, розпочала ся борба против цилїндрів, а один з тих послів, Бурнс, не являв ся в парляментї инакше як лиш в звичайнім круглім капелюсї. Коли цилїндер у Франциї війшов в моду, знайшов ся був якийсь посол, котрий домагав ся, щоби на цилїндер яко на збиткове одїнє наложити податок 2 франки. В Нїмеччинї були цилїндрови зразу дуже противні, бо уважали єго за відзнаку революциї, а росийский цар Павло I заказав був таки виразно носити цилїндри, боячись очевидно, щоби голови не набрались від тих капелюхів небезпечних думок. До виробу цилїндрів уживано спершу козячої шерсти, відтак волося з кріликів, ще пізнїйше повсти, а наконець тоненької шовкової материї. Шовкові капелюхи взагалї почали виробляти у Фльоренциї около половини 18 столїтя а небавком опісля появили ся они у Франциї і тут піддали гадку до виробленя нового рода цилїндрів т. зв. шапокляків або складаних капелюхів.

„Шапокляк“ або коротко „кляк“, по французски „chapeau claque“ значить дословно „капелюх сплесканий“; єсть то найориґінальнїйший і найдивнїйший зі всїх капелюхів на сьвітї і служить до найбільшої елеґанциї, на яку лиш культурний Европеєць міг здобути ся. Капелюх сей видумав париский капелюшник Жібіс (Gibus) і длятого називано єго давнїйше також „жібісом“. В серединї того цилїндра, межи підшивкою а зверхною чорною, звичайно шовковою материєю єсть механізм з грубих дротів і сильних пружин, при помочи котрого можна капелюх так сплескати, що денце пристане аж до крис; коли же потиснути на дроти із середини, то они трохи піднесуть ся а тодї рушить ся пружина і підкине з лоскотом денце в гору, а цїлий капелюх витягне ся як слїд і зробить ся цилїндер.

На що такий капелюх? Він безперечно вигіднїйший як звичайний цилїндер, бо єго на случай потреби можна зложити і легко денебудь сховати; кляком можна би якогось дикуна таки добре налякати, а навіть можна би ним вистрілити от хоч би до пса і відганяти ся від него. Але кляк не до того призначений; він має показати найбільшу елеґанцию і в дуже делїкатний спосіб погодити особисту свободу з понятєм пiдданьства. Звістно, що наш спосіб віддаваня поклону здойманєм накрития голови пішов з того, що в давних часах всї невільні люди, раби, мусїли не лиш стричи волосє, але

ми виборчої і може нині вечером порішить ся остаточно в одну або другу сторону.

Здає ся, як колиб в Росиї наставали вже дуже грізні часи, коли там вже зовсім отверто і явно пишуть і говорять о австро-угорскій і німецкій окупациї, а хоч би тота чутка й була неправдива, то все-таки була би она ознакою якоїсь грізної небезпечности; окупациєю не грозить ся анї не страшить ся нїкого без причини і цїли. Отже мусить щось бути на тім, коли півурядова росийска ґазета „Россія“ подала вість, що росийске правительство поробило кроки у Відни, щоби на случай революциї одержати поміч від Австро-Угорщини. Вість та відбила ся вчера грімким відгомоном в Думі державній. Підчас дальшої дискусиї над проектованою відозвою Думи до народу в справі аґрарній промавляв між иньшими пос. Петрункевич і заявив, що теперішне правительство не здібне управляти краєм в виду великої небезпечности. Австро-Угорщина і Німеччина — казав бесїдник — верховодять над нами і готові обсадити Росию войском. Треба край хоронити від ганьби, яку єму лагодить теперішне міністерство. А посол Стахович сказав знов, що розвязанє Думи єсть небезпечнійше для Росиї, як окупация обома войсками. Правительство хоче осягнути обі ті цїли.

Віденьскі ґазети як півурядовий „Fremdenblatt“, „N. W. Tagblatt“ і „N. fr. Presse“ перечать тому рішучо, мов би австро-угорске войско мало приступити до окупациї росийских земель. „Fremdenblatt“ називає вість о тім зовсім безосновною і фантастичною видумкою. — „N. W. Tabl.“ каже, що найлїпшим доказом на то, що австро-угорске правительство анї не думає о інтервенциї, єсть факт, що в розміщеню войска в Галичинї не настала нїяка зміна і що войско то стоїть далеко від границї та й не скріплено єго. „N. fr. Presse“ дивує ся тому, що така чутка могла появити ся в півурядовій ґазеті. Єсть се хиба доказом, що правительственні круги в Росиї бажають такої інтервенциї яко крайного способу або хотять тим настрашити круги революцийні, з чого знов можна вносити, який заколот настав в правительственних кругах. Так само й берлиньскі ґазети перечать тому рішучо і доказують, що заграниця не має нї найменшої охоти мішати ся до внутрішних справ Росиї.

До Köln. Ztg. доносять з Петербурга: Після урядових звітів вибухли в послїдних часах розрухи в 6 полках ґвардиї, в 29 полках піхоти, кількох полках козаків і 5 баталїонах саперів. В Тулї вибухнув бунт в тамошнім баталїонї саперів. Против бунтівників вислано з Москви астраханьский полк з артилериєю. 75 саперів вивезено. — Тота сама ґазета доносить на основі інформаций з дуже доброго жерела, шо в Петербурзї постановлено розвязати Думу і рівночасно розписати вибори на основі загального і безпосередного права голосованя. Коли би розвязанє Думи викликало рух революцийний, постановлено установити диктатуру.

Після Magdeb Ztg. настав в Петергофі переполох. Цар не чує ся вже безпечним. На приказ міністра війни Редиґера усунено сторожу палатову яко небезпечну, а при кождих дверех стоять тепер на сторожи офіцири.

З Риму доносять: Італїяньска полїция викрила новий заговір против італїяньского короля Віктора Емануїла. Італїяньскі анархісти поробили були всї приготовленя, щоби убити короля підчас єго маючої відбути ся гостини в Піемонтскій провінциї. Убите короля мало бути виконане за помочию бомб. Власти викрили всї подрібности заговору і слїдять тепер за заговірниками, котрих імена знають. Доси ще не удало ся їх арештувати.

й відкривати голови перед тими, чиїми були рабами, і показувати, що дійство мають обстрижене волосє. Нинї перед правом всї рівні і невільних людий нема; але такі, що мусять або таки добровільно хотять гнути спину, ще й до нинї не перевели ся і длятого слїди давного звичаю задержались ще й нинї. Тому, коли ідемо до когось і хочемо єму виявити нашу преданність, хочемо показати, що признаємо єго верховну власть над собою, беремо з собою, коли входимо до єго комнати, і капелюх та держимо в руцї. В такім случаю кляк стаєсь майже незамітний. В инших случаях, як н. пр. при більших зборах, парадах, торжественних походах і т. п. звичайний цилїндер був би дуже невигідний, єго могли би легко поломити, а кляк можна зложити і нести при собі. Иноді треба би мати вільні руки; зі звичайним цилїндром годї, а кляк можна взяти під паху або може навіть і межи ноги. Для молодих людий має кляк ще й инше, дуже важне в їх понятю значінє: він надає їм шику (слово французке = chic), бо при єго помочи можна собі надавати і хорошої постави і можна ним вимахувати, робити собі або комусь вітер, прислонювати очи, давати знаки або такт при співі і т. д., — словом: в цилїндрі видимо може найлїпше, як тут сполучають ся з собою бистрота людского розуму з крайною глупотою.

Далеко не таке значінє, як цилїндер, мають повстяні капелюхи, котрі, як вже сказано, можуть бути або тверді, або мягкі; їх роблять з повсти або клобучини, до котрої уживають заячого або кріликового волося, або також волося з бобра (т. зв. кастрові, або як у нас иноді хибно кажуть „кайстрові“, від латиньского слова „castor“, що значить „бобр“). Фабрикация тих капелюхів відбуває ся нинї на великі розміри й в спосіб фабричний при помочи всїляких машин. Майже в кождім більшім місті суть капелюшники, що займають ся тим виробом. Давнїйше відбувала ся тота робота лиш руками і длятого капелюшників було богато; нинї, коли виріб капелюхів відбуває ся фабрично, давне капелюшництво підупало а нашї капелюшники займають ся переважно лиш перерібкою старих капелюхів і їх крашенєм. Щоби же зрозуміти значінє і вартість сих капелюхів, треба знати, що то єсть повсть або клобучина і як єї виробляють.

Повсть або клобучина (Поляки кажуть „pilśń“, по нїмецки „Filz“, а від сего слова уживають і у нас иноді слів: „фільц“ або „фільцовий“) єсть то збите або склобучене в одну одностайну масу звіряче волосє, котре може бути або рівне і просте або покорчене і кучеряве як вовна. Коли взяти якийсь звірячий волос і придивити ся єму крізь побільшаюче скло, то можна побачити, що один як н. пр. волос бобра, має зверха на собі щетинковаті кінчики, або єсть вкритий тонесенькою луською, що уложена як дахівки одна над другою. Таке волосє може посувати ся лиш в один бік а в другий не пускають єго згадані щетинки або луски. Коли взяти купку такого волося і обрабляти єго, то видко, що одні волоски посувають ся лиш своїм корінцем наперед поміж иньшим волосєм. Вже від незначного тисненя зачинає волосє клобучити ся, а коли обрабляти дальше, то видко, що кождий волос своїм кінчиком посуває наперед, на середину цїлої маси і повсть стає щораз густїйша. Маса волося клобучить ся ще лїпше, коли єї змочити і огрівати, та коли ужити до того розпущеного вітриолю і милиня. Вся така початкова робота має ту цїль, щоби з волося зібрати зверха природну єго товщ і нечистоту та відслонити тим способом гачики на нїм, щоби волоски могли тим лекше держати ся один другого. Декотрі роди волося треба ще на кожі байцувати за помочию розпущеного живого срібла в квасї салїтровім а відтак ще й білим арсеніком.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 20-го липня 1906.

— **Доктори господарства.** Віденьска ґазета урядова оголосила розпорядженє міністерства просьвіти і міністерства рільництва в справі строгих іспитів в академиї рільничій у Відни (Hochschule für Bodenkultur). Хто би хотів осягнути титул доктора господарства (управи землї — Bodenkultur), мусить предложити наукову розправу і зложити устний строгий іспит (ригорозум), котрий не сьміє довше тревати як дві години. Іспит той має розпочинати ся від предложеної розправи і розтягати ся переважно на головні ґрупи фахові рільного, лїсного і культурно-технїчного господарства, в котрих взятий темат до письменної розправи, або до котрих стоїть найблизше. Головні ґрупи фахові суть: з рільного господарства: наука о управі ростин, наука о годівлї худоби, „наука о веденю господарства рільного; з лїсного господарства: наука о лїсній продукциї, наука о веденю лїсної господарки, лїсове інжинєрство; — в культурної технїки: культурно-технїчне будівництво водне, ґеодезия. Кандидат, що видержить ригорозум, дістане титул: „Доктор культури землї“.

— **Помічницї канцелярийні.** Віденьска ґазета урядова оповістила розпорядженє цїлого міністерства, котре управильнює побори державного персоналу канцелярийного, а рівночасно установляє нову клясу помічниць канцелярийних, до котрої з виїмкою манїпулянток зелїзниць державних, урядничок почтових і телеграфічних та почтової каси щадничої, котрі вже давнїйшим розпорядженєм одержали характер урядничок помічних, має зачисляти ся прочий жіночий персонал канцелярийний уживаний при властях. Нове розпорядженє приносить помічникам канцелярийним підвисшенє їх поборів пересічно по 100 корон річно. Загальні услівя принятя до новоустановленого статуса помічниць канцелярийних суть між иньшими слїдуючі: скінчений 18 а не переступлений 40 рік житя, стан вільний або вдовичий і бездітність, повна здібність до служби і бодай пятилїтна вдоволяюча служба яко помічної робітницї канцелярийної. Для помічниць канцелярийних установлено девять кляс віку службового, а в найнизшій клясї виносить платня у Відни 1120 корон; при довшій як 37 лїт службі виносить платня 2040 корон.

— **Депутация ґеометрів.** П. Міністер скарбу др. Коритовский приймив в перших днях с. м. на довшій авдиенциї депутацию ґеометрів під проводом голови центрального товариства, Зенона Данкевича з Кракова. З великим заінтересованєм обговорював п. Міністер всї точки врученних єму депутациєю петиций, що представили домаганя евіденцийних урядників в справі перетяженя працею, авансових відносин, вимагань що-до студий і зміни урядових титулів. Др. Коритовский в довгім часї своєї урядової працї мав нагоду добре пізнати недостачі та недомаганя тої галузи служби, тому попрощав депутацию запевненєм як найщирішого поперття і увзглядненя бажань ґеометрів так для добра урядників як в інтересї самої служби. В тій самій справі була депутация ще у шефа секциї п. Мавра і референта радника п. Глобочника, де також принято єї дуже прихильно.

— **Пересторога.** Супротив того, що мимо попередних пересторог зголошують ся ввєдно до Трансвалю і Оранїї еміґранти, що не уміють читати і писати, Міністерство внутрішних справ знов оповіщує, що на поселенє в тих краях анґлїйскі власти позваляють лише тим, котрі зложать доказ, що уміють читати і писати в однім з европейских языків.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає до відомости: Рух поїздів особових на шляху Стрілки-Топільниця-Сянки буде заведений дня 21 с. м. при помочи пересїданя і переношеня пакунків та пересилок посилкових до 50 кгр. Рух товаровий вдержаний і дальше.

— **В справі поміщеня рускої і польскої ґімназиї в Тернополи** прибула онсгди до Відня депутация, зложена в пп. Ст. Сгшембоша і адвоката дра Парнаса. Депутация, до котрої прилучив ся пос. Гладишовский, була у пп. міністрів Коритовского, Мархета і Дідушицкого в справі будинку на поміщенє польскої і рускої ґімназиї в Тернополи.

— **Дрібні вісти.** Вистава птиць домашних і кріликів відбуде ся в Станиславові в часї від 5 до 12 вересня. — З Закопаного доносять, що дня 16-го с. м. упав там з гори Заврат др. Кароль Добровольский з Варшави і поранив ся в голову. Житю дра Добровольского не грозить небезпечність. — Дня 11 с. м. відбули ся перші загальні збори „Руської щадницї“ в Перемишли. Виділ уконституував ся в той спосіб, що вибрав головою крилошанина о. І. Стрийского, а заступником Гр. Цеглиньского. Директорами щадницї вибрано дра Т. Кормоша і проф. Ярему.

— **Огні.** В Грушеві під Дрогобичем знищив огонь в послїдних днях 8 селяньских загород. — В Викові, підгаецкого повіта, погоріли три хати і одна шопа. — В Корчинї коло Сколього згоріли дві селяньскі загороди.

— **Урожай на садовину.** З Угорщини доносять, що в сїм роцї заповідають ся там дуже добре овочі; особливо зародили морелї, грушки і яблока, передусїм в т. зв. „огородї“ Угорщини, т. є. в охрестности Кечкемету. Також небувалий єсть урожай ярин, особливо огірків. З охрестности Кечкемету іде денно по 80 до 100 вагонів самих огірків до Австриї, Німеччини і Росиї. Обчисляють, що помимо низьких цїн, загальний дохід з тої галузи краєвого господарства буде о 15 до 20 мілїонів корон більший як минувшого року.

— **Маневри краєвої оборони** в львівскім корпусї будуть сего року відбувати ся в прямокутнику між Золочевом, Зборовом, Бережанами а Нараєвом. Вправи зачнуть ся 10. серпня; вправи в баталїонах від 11. до 15. серпня, а полкові від 16. до 21. серпня, в місцевостях побуту. Вправи в бриґадї від 22. до 24. серпня, а то: 85. бриґада піх. кр. оборони під Золочева до Нараєва; 86. бриґада від Зборова до Бережан. Вправи в дивизиї (43. див. піх. кр. обор.): від 25. серпня до 2. вересня коло Бережан, Потутор, Бережанки, Нараєва і Дрищева. Корпусні маневри будуть 3. і 4. вересня, а поворот до місць побуту дня 6. вересня. 1. полк уланів кр. оборони буде вправляти коло Львова від 11. до 24. серпня, а опісля вирушить на спільні вправи з піхотою. — Маневри кр. оборони перемиского корпуса припадають на той самий час, що в львівскім корпусї і будуть відбувати ся на просторі межи Перемишлем а Блажовою.

— **Сокільский Базар**, ведений до тепер на рахунок львівского „Сокола“, став тепер окремою інституцією, бо безпастанний скорий єго розвій вимагав від „Сокола“, щоби в добре зрозумілім інтересі інституциї згодив ся, хоч з власною шкодою, на відділенє свого „Базару“ від материого тов-а. Теперішний „Сокільский Базар“ став вже самостійним товариством, як зареєстроване стоваришенє торговельно промислове з обмеженою порукою. Нова інституция, що зачеркнула собі широку програму діяльности на економічній области, буде могла сповнити свої наміри лише при материяльній помочи нашої суспільности. Членьский удїл назначено лише в висоті 25 К з одноразовою порукою нарочно в тій цїли, аби уможливити як найширшим кругам вступати в члени стоваришеня. Удїлів можна мати більше число. „Сокільский Базар“ приймає також вкладки на книжочку за опроцентованєм.

— **Шість мілїонів рож** продали в день сьв. Івана на торговицях в Парижи. То не дрібничка: 6,000.000 рож! У Франциї єсть старий звичай, що того дня дають китицї рож всїм, що носять імя того сьвятого. Рожі були сего року особливо красні і дешеві. Сотку красних білих рож званих „Ля Франс“ і „Маршаль Ніль“ можна було дістати вже за півтретя корони, підчас коли красні червоні рожі платило ся по 60—80 сотиків.

— **Дивна приязнь** між зьвірятами завязала ся в місцевости Розенберґ в Каринтиї. Квока висиділа одно, одиноке курятко; по кількох днях прилучив ся до малого куряти молодий воробець, з котрим куря заключило тїсну дружбу. Квока згодила ся на таку приязнь і кормить воробця та прикриває єго в ночи разом з курятком своїм крилом.

— **Пригода з медведем в Татрах.** Сими днями вибрало ся було більше товариство на прогулку в гори Татри під проводом якогось Американця. Кілька членів товариства розійшло ся в горах, щоби збирати зїле. Один з тих, що ботанїзували, якийсь Німець, підійшов до печери, де були медведі і застав там медведицю, котра кормила молоденьке. Коли зьвір побачив чоловіка, кинув ся зараз на него та й страшно покалїчив єго лабами. Але турист мав ще на стілько сили, що схопив ся з землї і побіг дальше, однак упав і лежав без памяти, аж єго остаточно по довгій шуканинї віднайшли ледви ще живого.

— **Самоубийство у власнім гробі.** Властитель дому в Баденї коло Відня, Іван Штумфоль, 68-лїтний старик, котрому хороба згидила житє, постановив добровільно розстати ся з сим сьвітом, а щоби очевидно не робити нїколи богато заходу з самоубийством, викопав собі на подвірю поза хатою гріб і поклав ся в него, а відтак бритвою розрізав собі бючку на лївій руцї. Нещасливого старика знайшли в безнадійнім станї і відставили до шпиталю.

— **Страшний учинок божевільної.** З Оломуца, на Мораві, доносять, що в громадї Людерові підрізала селянка Йосифа Ваврживова кухонним ножем горло свому чоловікови, коли той спав. По тім страшнім учинку Ваврживова кинула ніж, вибігла на подвірє і вскочила до кирницї глубокої на 5 метрів. Однако єї вскорі звідтам виратовано, а тяжко раненого мужа відвезено до шпиталя. Здогадують ся, що Ваврживова допустила ся того страшного учинку в приступі божевільства, бо жила з мужем доси в згоді.

† **Померла** Олеся з Бажаньских Озаркевичева, жена адвоката в Городку, дня 15 с. м. по довгій а тяжкій недузї в Закопанім, в 40-ім роцї житя. Перевезенє тїла до Городка відбуде ся нинї, дня 20 с. м.

Телеґрами.

Відень 20 липня. На нинїшній конференциї проводирів нїмецких і ческих має правительство предложити нові услівя компромісові. Після тих мають Нїмцї в Чехії одержати 54 мандатів а Чехи мають лишити ся при 74 мандатах.

Берлин 20 липня. В Краснім Селї вибухли непокої головно в першій шкадронї полку кінної ґвардиї. Шкадрона відказала служби і предложила ряд жадань.

Льондон 20 липня. В палатї послів заявив секретар державний для справ заграничних Ґрей, що Япанїя прирекла отворити порт Дальний до 19 вересня с. р. для всїх народів.

Константинополь 20 липня. Порта прислала найстаршому віком амбасадорови ноту, в котрій уввіряє, що сповнить жаданя держав ґарантийних що до Македониї.

Самара 20 липня. Місто Сизрань стоїть цїле в огни. Жителї міста втїкають.

Петербург 20 липня. „Слово“ доносить, що Банк селяньский постановив закупити 4 мілїони десятин приватних ґрунтів в цїли відпродуваня їх селянам, але з причини браку готівки платить властителям листами заставними о досить високім курсї; властителї же хотячи сплатити свої довги, мусять продавати листи заставні Банку селяньского приватним банкам, причім тратять нераз 10%. З тої причини властителї ґрунтів з північно-західного краю звернули ся до міністра скарбу з відповідним представленєм.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).